

Pääkirjoitus
LIPPUKUNNANJOHTAJAN AATOKSIA
JOULUNA 2010

Lippukuntamme on perustettu 1933, ja sen historia sisältää värikkäitä ja kiehtovia aikoja, toiminta on vuosien saatossa mennyt vuoroon ylä-, vuoroon alamäkeen, uhaten välillä jopa loppua kokonaan johtajapulan takia!

Vaikeistakin ajoista on aina selvitty ja tullaan selviämään. Päättävä vuosi jää historiaan yhtenä merkittävistä vuosista: lippukuntamme rekisteröitiin 26.4.2010, ja niinpä virallinen nimemme on nyt Naantalin Siniset ry.

Yli kahden vuosikymmenen ajan lippukuntamme tukena, on toiminut Naantalin Sinisten Kilta ry, joka aikanaan vastasi Tokka-Lotan hankintaan liittyneistä varainhankintatempauksista ja sen jälkeenkin on taloudellisesti auttanut Tokka-Lotan ylläpitämiseen kuuluvien rahojen hankkimisesta.

Nyt Naantalin Sinisten Kilta ry on tullut niin sanotusti tiensä päähän. Yhdistystä on ainakin vuosikymmenen ajan kiusannut jäsenistön puute ja yhdistyksen ylläpitäminen on kaatunut harvojen harteille. Yhdistyksessä on tehty päätös sen lakkauttamisesta ja toiminnan ja omaisuuden siirtämisestä Naantalin Siniset ry:lle.

Suomessa partiotoimintaa on harrastettu jo 100 vuoden ajan, Naantalissa 77 vuotta. Vaikka olemme nyt eittämättä uuden, suuren haasteen edessä, olen vakuuttunut siitä, että Naantalista löytyy innokasta partiovoimaa jatkamaan ja kehittämään yhteiskunnallisestikin merkittävää varhaisnuorisotyötä kotikaupungissamme.

Olemme tilanteessa, jossa jokaisen panos on tärkeä ja yhteistyön ja talkoohengen merkitys korostuvat.

Tunnuksemme mukaisesti olemme valmiit siirtymään Tokka-Lotan omistajiksi, jatkamaan hyvää partiotyötä, huolehtimaan nuorempien kouluttamisesta ja ohjaamisesta, jotta olisimme pitkän, kestävä kehityksen polulla!

Tämän värikkään, historiallisen partiovuoden päätteeksi haluan kiittää kaikkia nasilaisia menneistä partiotapahtumista: sudenpennut, seikkailijat ja tarpojat –innokkaall osallistumisellanne teette tapahtumista järjestämisen arvoiset, samoajat, vaeltajat, johtajat - ilman teitä ei olisi ohjelmaa eikä vastuunkantajaa, partiolaisten vanhemmat – ilman apuamme emme pääsisi retkille, pyykkikin voisi jäädä retken jälkeen pesemättä!

Hyvää ja rauhaisaa joulun aikaan kaikkiin nasilaisiin partioperheisiin, uutta tarmoa ja intoa alkavalle vuodelle!

Päivi, lippis

Päätoimittaja

Emilia

Kiitos

Päivi

Tytti

Niko

Lotta

Suski

SISÄLLYSLUETTELO

Pääkirjoitus	1
Sisällysluettelo	2
NaSin toimihenkilöt 2010	3
Tapahtumakalenteri kevät 2010	4
KILKE 2010	5-12
Matalahti	13-16
Sudarivuosi 2010	17-18
Kuikkien ja Silkkiuikun viikonloppupurjehdus	19
Halloweenretki	20-21
HKN 2011 mainos	22
Rakettikeiju!!	23
Värikuvasivu	24

**Meripartiolippukunta Naantalin Siniset
Keväällä 2011**

<p><u>Lippukunnanjohtaja</u> Päivi Liimatainen 0400 436 023 paivi.liimatainen@tyks.fi</p>	<p><u>Apulaislippukunnanjohtaja</u> Ville Varho 0503458650 ville.varho@gmail.com</p>
<p><u>Sihteeri</u> Charlotta "Lotta" Riuttula 0407319309 charlotta.riuttula@hotmail.com</p>	<p><u>Lippukunnan postitusosoite</u> Naantalin Siniset c/o Charlotta Riuttula Piispankatu 12 A 20 20500 Turku</p>
<p><u>Taloudenhoitajat</u> Antti "Andy" Elevuori 040 560 4148 antti.elevuori@raisio.com</p> <p>Joonas Salovaara (Kuitit & Laskut) Yliopistonkatu 27 b C 37 20100 Turku rahastonhoito@naantalinsiniset.fi</p>	<p><u>Kolovastaava</u> Mari Lipponen 050 5753 135 mari.lipponen@hotmail.com</p>
<p><u>Seikkailija- ja tarpoja luotsi</u> Laura Vahekoski 050 355 8707 laura.vahekoski@hotmail.com</p>	<p><u>Akela (sudenpennut)</u> Tytti Pesu 044 3445 411 tytti.pesu@raisio.com</p>
<p><u>Isokippari (Tokka-Lotta)</u> Sami Virta 040 5956 788 sami.virta@hotmail.com</p>	<p><u>Jäsensihteeri</u> Elias "Elkku" Vahtera 044 500 8883 vahteli@gmail.com</p>
<p><u>Varastovastaava</u> Lassi Liimatainen 045 1112 161 lassi.liimatainen@gmail.com</p>	

TAPAHTUMAKALENTERI 2011

Tammikuu 2011

15.1 KoGi -ilmo *Lotta*
16.1 PJN *Päivi*

Helmikuu 2011

6.2 WKJN & PJN *Laura & Päivi*
9.2 Kipparikurssin pääsykoe *Laura & Sandell*
24-27.2 Napakettu *Lotta*
26.2 Napakettu päivä *Päivi*
HKN *Minna & Cessi*
Piirin talvikisat

Maaliskuu 2011

5-6.3 Talvi SM -kisat *SP*
6.3 WKJN & Vuosikokous *Laura & Päivi*
Sudenpentujen talviretki *Sane & Tytti*
18-20.3 Kipparikurssin teoria I *Laura, Sandell*

Huhtikuu 2011

1-3.4 Kipparikurssin teoria II *SP*
3.4 Kevätkokous *Päivi*
16-17.4 Mönsträys *Samoajat*
18-24.4 Partioviikko
25-27.4 Saaristokipparikurssi *SP*
22-24.4 Laivaseminaari K-18 *Polkko*
Sudenpentujen kevätkisat *Kalle Sipilä, Masku*

Toukokuu 2011

6-7.5 Nahkaliija *Vehmaan Lustaset*
14.5 JOTT *SP*
14-15.5 Leon Lenkki *Häme*
21.5 Kevät SM -kisat *SP*
15.5 Paraati *Lassi*

Kesäkuu 2011

Purjehdusriippikoulu
Kesäleiri

Heinäkuu 2011

2-10.7 KoGi 103 *Lotta*
27- 7.8 22. Maailma Jamboree *SP*
Matkis

Elokuu 2011

Matkis
13-21.8 KoGi 105 *Lotta*
27- 7.8 22. Maailma Jamboree *SP*

Suomalainen partioliike täytti tänä vuonna juhlat sata vuotta ja sitä juhlittiin kuudennen Finnjamboreen, Kilkkeen merkeissä. Kilke kaikui Hämeenlinnan metsissä, tarkemmin Evon leirintäalueella 28.7.–5.8.2010 ja leiri oli tarkoitettu tarpojille, samoajille ja vaeltajille. Naantalien Sinisiä Hämeenlinnassa edusti n. 30 innokasta leiriläistä!

Matka kohti Evoa aloitettiin kaikkien mielestä vähän turhan aikaisin keskiviikko aamuna. Tunnelma bussissa oli kuitenkin korkea ja matka taittui nopeasti. Perillä Evolla meitä tervehti alaleirimme Raffun suuri kitaranmuotoinen portti ja ilmassa leijailevat pölymassat. Majoittauduimme Polkka nimiseen savuun yhdessä Merimaskun Reimareiden, Jokikylän Poikien ja Rymättylän Märssyvahtien kanssa. Lisäksi iloksemme tänne asti oli saapunut partiolaisia Hong Kongista. Koko Kilkkeen tunnelma oli todella kansainvälinen. Yhdestä kesän kuumimmasta päivästä huolimatta Polkka nousi tyhjästä puumajoineen ja NaSin tuttuine lehmänselkä nigereineen. Purjekatoskin saatiin hienosti paikoilleen. Muut savut vähän naureskelivat meille: ”Jos tulee Tarus-ilmiö, niin noille käy kehnosti.”

Kerrankin NaSilla kävi tuuri ja oltiin ihan keskellä kaikkea. Kilkkeen suora kulki aivan vieressä ja kaikkialle oli lyhyt matka. Illalla vietettiin Raffun harjannostajaisia. Tytöt kukkamekoissa ja pojat kauluspaidoissa, kaikilla tietenkin jalassa kumisaappaat!

Kilkkeen ohjelma rakentui neljän erilaisen ohjelmapisteen ympärille. Ohjelmapisteen perustuivat neljään elementtiin: veteen, ilmaan, tuleen ja maahan. Toisena leiripäivänä päästiin Vesilaaksoon. Samoajat tutustuivat mutapainin saloihin ja tarpojat taas sähläsivät kanoottien kanssa ja kunnan NaSilaisina kaatuilivat. Järven vesi oli mutaista ja pohja tuntui inhottavalta jalanpohjissa.

Mutapainin jälkeen päästiin "peseytymään" järveen, mutta sieltä ylös noustessa oli kyllä ihan yhtä likainen kuin sinne mennessäkin. Onneksi vesi sentään oli lämmintä.

Illalla oli Kilkkeen avajaiset. Istuttiin rinteessä järven rannalla ja odotettiin esityksen alkua. Sitten alkoi kuulua musiikkia ja järvellä alkoi näkyä liikettä, viisi kirkkovenettä. Kirkkovenet edustivat alaleirejä ja jokaisessa seisoivat kunkin alaleirin johtajat. Viidennessä veneessä oli kolme laulajaa, jotka lauloivat hyvin Kalevala henkisesti. Musiikki ja laulu oli jotenkin kovin mystistä ja veti koko Kilkkeen hiljaiseksi. Melkein kaikki kymmenentuhatta partiolaista istuivat hiljaa rinteessä. Harvinainen hetki. Illan aikana nähtiin myös tulinuolia ja tulenpuhallusta. Takaisin savuun kävellessä mystinen musiikki soi edelleen päässä ja kylmät väreet kulkivat selkää pitkin. Avajaiset olivat olleet ehkä hienoimmat ikinä.

Perjantaiamu koitti vähän pilvisenä, mutta lämpöä riitti silti. Samoajat aloittivat päivän palvelutehtävissä eri puolilla Maalaaksoa ja tarpojat jatkoivat Vesilaaksossa. Sulo, Henri ja Johannes pääsivät pelleilemään sanan perimmäisessä merkityksessä ;) Tyttöillä taas oli hieman tylsää odotellessa Maalaaksoon saapuvia leiriläisiä ja aika kulutettiin laulamalla. *"Tessaminni saalaminni uua ualaminni. Oo noona nona the twista!"* Hongkongilaiset ystävämme paljastivat, että Kiinassa päin

kyseessä oli sadelaulu. Pian alkoikin ripotella. Ripottelu muuttui kaatosateeksi ja laulaminen päätettiin lopettaa ihan yhteisen edun nimissä.

Iltapäivällä siirryttiin Ilmalaaksoon. Tarpojat rakentelivat raketteja ja tuulimittareita, ja samoajat tutustuivat netin ihmeelliseen maailmaan (ihan niin kuin siihen ei olisi jo ihan tarpeeksi tullut tutustuttua...). Lisäksi laskettiin oma hiilijalanjälki ja mietittiin, miten sitä voisi pienentää. Illalla vietettiin ruotsalaista leirinuotiota. Ohjelma oli pääasiassa ruotsiksi alaleirissämme majailevien suomenruotsalaisten takia. Laulettiin ruotsalaisia partiolauluja ja pidettiin hauskaa ruotsalaisittain.

Neljännän päivän sää oli edelleen lämmin ja samoajat jatkoivat aamun palvelutehtävissään ja tarpojat Ilmalaaksossa. Omalla leirikeittiöllämme oli päivittäin aina jokin teema ja päästiin syömään mm. Ruotsalaisessa tunnelmassa. Sinä päivänä kun koitti Turun teemapäivä, soitettiin Tepsin Hunajata. Eihän se olisi paljoakaan haitannut, ellei NaSin savu olisi ollut aivan keittiön vieressä. Tarpojat ja samoajat pääsivät ohjelmapisteen ajaksi karkuun, mutta vaeltajaparot joutuivat kestäämään Tepsin ihannointia useamman tunnin. MAALI, MAALI, MAALI SE ON, MAALI SE ON, HUNAJATA, HUNAJATA, HUNAJATA MULLE! X1000

Iltapäivällä oli vuorossa Tulilaakso. Samoajat ja tarpojat pääsivät tekemään omia leirimuistoja. Metallilevyyn painettiin Kilke-logo ja sitten levy pakotettiin vasaralla haluttuun muotoon.

Tulilaaksossa olisi ollut paljon muutakin tekemistä, mutta NaSilaiset jumittuivat pajalle. Siellä joku sai älynväläyksen ja keksi mistä Kilkkeen nimi olikaan peräisin. Meteli ja kilke pajalla nimittäin oli korvia huumaava.

Myös vaeltajille oli tarjolla omaa ohjelmaa. Se järjestettiin erillään tarpojien ja samoajien sähellyksestä. Loput NaSilaisista kävivät töissä ja yötoiden takia varsinkin Lotta ja Sussu näyttivät päivisin enemmän tai vähemmän kuolleilta. Kuka nyt muka pystyisi nukkumaan keskellä Kilkkeen melua?

Illalla osallistuttiin yhdessä koko leirin kanssa Musiikkiteatteriin, jossa kilpailivat jokaisen alaleirin omat kuorot. Kaikkien mielestä tietenkin Raffun kuoro oli kaikkein parhain ja Tuikku voitti vain, koska pääkaupunkiseudun partiolaiset saattoivat olemaan ihan *vähän* kovaäänisempiä kuin me. Parhaan kuoron valinta tapahtui siis huutoäänestyksellä. Musiikkiteatteri koettiin melko tylsäksi ja pitkävetiseksi. Muita koko leirin yhteisiä tilaisuuksia olivat sunnuntaiaamun ekumeeninen Jumalanpalvelus (joka oli ihan liian aikaisin) ja tietenkin keskiviikon

päättyjäiset, mutta vielä oli jäljellä monta päivää ennen keskiviikkoa.

Sunnuntaipäivä oli omistettu vierailijoille. Monenkaan NaSilaisen vanhemmat eivät jaksaneet Hämeenlinnaan asti lähteä, eikä paljoa vierailijoita savussa nähty. Toisten vanhemmat taas toivat mukanaan jopa kebabia ja pitsaa ja sitä oli sitten kiva syödä. Leiriruoka kun nyt oli – no vähän ankeaa. Väkeä oli todella paljon liikkeellä ja Kilkkeen suoralla oli vieläkin suurempi tungos kuin yleensä. Ilmassa oli niin paljon pölyä ja tomua, että HU HU. Hongkongilaiset pistivät tien viereen pystyyn pienen kojun, josta jakelivat mm. ennustuksia. Oman nimenkin sai mennä pyytämään kiinaksi kirjoitettuna.

Illalla oli Raffun International evening, jossa nähtiin ulkomaalaisten esityksiä ja päästiin leikkimään heille tyypillisiä partioleikkejä. Mm. irlantilaisten kanssa tanssittiin rivitanssia suffan lavalla.

Maanantaina koitti ah niin ihana ja kaikkien kauan odottama ja kaipaama Aikamoinen reissu eli haikki. Valittavana oli 5-20 kilometrin mittaisia reittejä. Ennen haikkia kuitenkin osallistuttiin vielä Tulilaaksoon ja opeteltiin tulentekoa erilaisilla tekniikoilla. Polkassa kävi pieni kato osan NaSin samoajapoikien lähtiessä kesken leiriä riparille (sopivasti juuri ennen haikkia). Poikien lähdön aikaan tapahtui savussa kaikkea kummaa: telttojen keskisalkoja kaatuili mystisesti ja nigereiden ympärille kietoutui vessapaperia ihan itsestään...

Sää oli haikille ihan täydellinen. Taivas oli sininen eikä ollut liian kuuma eikä kylmä. Rinkat tuntuivat painavan useamman tonnin ja ensimmäiset pari kilometriä olivat hirveitä. Ensimmäisen rastin jälkeen kuitenkin alkoi tottua painoon hartioilla ja matkanteko muuttui huomattavasti sulavammaksi. Tytöt sähläsivät ruokarastilla oikein olan takaa ja siellä tulikin viivytelyä useamman tunnin. Tytöille sattui myös kaikenlaista pientä onnettomuutta, meni käsiä ja molempia nilkkoja niin, että Laura päätyi oikein röntgeniin asti. Viimeiset kilometrit menivät pimeässä rämpien ja BB-spiritää laulaen. Super Maija kantoi jopa kolmea rinkkaa kerralla!

Seuraavana päivänä takaisin leirialueelle kävellessä tarpojatytöt sanoittivat hienon NaSilaulun ja monta muuta vihalaulua haikista. Matka menikin nopeasti niitä laulellessa. Savussa meitä odotti kaikkien teltoilla ihanat lappuset, joissa luki: *Me rakastetaan teitä*, ja kaikkea muuta mukavaa. Oli taivaallista päästä suihkuun, vaikka vesi olikin kylmää eikä liian synnyttämä ikirusketus meinannut lähteä irti ihosta millään.

Haikin jälkeen sai hiukan levähtää ennen kuin piti palata takaisin ohjelman pariin. Vuorossa oli Maalaakson markkinat ja Maailman pelejä. Ystävämme Hong Kongista voittivat markkinoilla pidetyn kisan siitä, kuka voittaa eniten pelimerkkejä. Tosin kaikki NaSin leirille osallistuneet Meriharakat istuivat sillä hetkellä ensiapukatoksessa parantelemassa haikista tulleita vammojaan ja osa jätti väliin Maalaakson. Toipilaat siis söivät Polkka-suklaata savussa muiden vaellellessa ympäri markkinoita.

Raffu-iltaa vietettiin pienessä vesisateessa. Yöllä ukkosti ja vettä tuli oikein reilusti. Samoajatytöt heräsivät ”vähän” kosteaan tunnelmaan keskellä yötä (niin kuin varmasti kaikki muutkin). Kosteudenkin syy löytyi helposti, Suskin paikalla ainakin 10 cm vettä. Siitäpä se riemu repesi. Alkoi armoton veden kauhominen ulos teltasta mukien avulla. Vesilätäköitä alkoi löytyä muualtakin teltasta ja pikaisen tilannekatsauksen perusteella tultiin siihen päätökseen, että KAIKKI oli kastunut LÄPIMÄRÄKSI. Kännykätkin uiskenteli lätäköissä. Märkyys ei masentanut niin paljon kun aloitettiin laulaminen. *”Meidän teltassa, meidän teltassa, on suuri reikä pohjassa, ja se uppoaa, ja se uppoaa, siis kaikki kauhomaan!”*

Koska leirialueen maa oli kuivaa, vesi ei imeytynyt vaan jäi pinnalle suuriksi lätäköiksi ja tulvi sieltä nigereiden reunojen alta sisään telttoihin. Maavaatteet olivat kuin vesipatjoja veden mentyä niiden alle. Märkien telttojen asukkaat pääsivät evakkoon kuivempiin telttoihin. Toiset säästyivät vesivahingoilta kokonaan, esimerkiksi vaeltajat ja savun johto. Hyvä se on nukkua mukavissa Jamboreeteltoissa, joihin ei vesi niin vain pääsekään sisään. Kyseessä oli kyllä ehdottomasti koko Kilkkeen epämukavin yö. Vaikka olihan se mukavaa laulaa ja nauraa ”uppoavassa” teltassa.

Keskiviikkoamu koitti ankean harmaana ja sateisena. Tunnelma ei ollut kovin hilpeä koko leirin ensimmäisessä lipunnostossa. Silti jatkettiin ohjelman parissa ja vuorossa oli toinen Maalaakson aktiviteetti. Peuhula oli ehkä suosituin ohjelmapistee koko Kilkkeen aikana. Päästiin mm. seinäkiipeilemään ja pelaamaan tv:stä tuttua Reikä seinässä. Veden päällä kävelyäkin sai kokeilla.

Taas osa jätti Maalaakson väliin ja jäi auttamaan savuun tavaroiden kuivauksessa. Viritettiin lukuisia pyykkinaruja ympäri savua ja ripustettiin niihin kaikki mätät makuupussit ja vaatteet, jotta edes jotain saataisiin kuivaksi. Polkka olikin sitten ihan täynnä pyykkinaruja.

Iltapäivällä osallistuttiin Woomal-peliin ja jokainen peliin osallistunut voi nyt ostaa itselleen Woomal-merkin.

Kaikki käyttivät viimeiset päivät hyväkseen ja vaihtoivat merkkejään ulkomaalaisten kanssa. Jotkut tyhjensivät jopa koko partiotakkinsa (kuten Soramäki joka käytti leirin jälkeen n.40€ saadaakseen samanlaiset merkit takaisin paitaansa). Myös huiveja ja vöitä vaihdettiin. Jollalakitkin menivät kaupaksi.

Illalla koitti Kilkkeen päättäjäiset. Niitä ei vietetty järven rannalla toisin kuin avajaisia, vaan suurella lavalla, jossa oltiin oltu jo sunnuntaiamun jumalanpalveluksessa musiikkiteatterissa. Illan aikana nähtiin paljon kuvia ja videoita Kilkkeen varrelta sekä partion historiaa läpikäyvä näytelmä. Olihan leirin teemana satavuotias partiotoiminta Suomessa. Tunnelma illan aikana oli haikea kaikkien murehtiessa loppuun käyvää leiriä.

Viimeinen yö oli levoton, kuten viimeiset yöt yleensä. Jotkut samoajapojat (eivät NaSin pojat sentään) keksivät viuhahdella pitkin Kilkkeen suoraa. Yön aikana tapahtui kaikkea pientä jäynää, jonka tulokset näkyivät aamulla. Raffun kitara oli saanut kaulaansa Kalevan punaisen huivin ja pintaansa paljon tekstiä. Tuikun porttina toimineet lyhdyt siirtyivät salaperäisesti sata metriä eri suuntiin ja Kalevan portin edessä ollut karhu koki yön aikana pienen muodonmuutoksen.

Aamun aikana pakkasimme kamamme, purimme teltat ja hienon puumajan. Kävimme kaikki saattamassa ja hyvästelemässä hongkongilaiset omaan bussiinsa ja palasimme sitten odottamaan omaa bussiamme. Tunnelma oli ankea, sillä kukaan ei olisi halunnut lähteä kotiin ihan vielä. Kaikille tulisi ikävä uusia kavereita, ikirusketusta, leirikeittiön antimia ja tietenkin aina niin viihtyisiä bajamajoja. Taivas oli yhtä harmaa kuin leiriläisten fiiliskin eikä vesisade parantanut oloa yhtään. Kotona oli kyllä ihan pöytä LÄMPIMÄÄN suihkuun.

Lämmin ja helteinen kilke oli täysin edellisen
Finnjamboreen, vuoden 2004 Taruksen vastakohta.
Onhan helle kuitenkin paljon parempi kuin alituinen sade ja
vedenpaisumus ;)
Kilkkeellä oli mahtavaa ja samanlaisen leirin kokisi
mielellään uudestaan!
Kiitos kaikille osallistuneille!
Seitsemättä Finnjamboreeta odotellessa.

-SUSKI

Missä kaukana on Matalahti, sinne tie NaSilaisen vie

Matalahti. Tuo Luonnonmaan sylissä oleva partioleireilyn tyyssija. Jylhien kelojen, koivujen, pusikoiden ja kuusikkojen kehdoissa, kallioiden kupeessa. Savisen ja rehevöityneen Matalahden rannalla, suurine jyrkänteineen etuvartiona muulle maailmalle ja Kultaranta Golfille. Suota silmän kantamattomiin, kuraa varpaista maksan ja pernan kautta kuontaloon. Tuolla paikalla ovat käyneet monet sukupolvet hakemassa virkistystä, karun erämaan läsnäoloa ja hiljaisuutta. Hörtsärin tuomaa tunnelmaa tai pressujen välissä tapahtuvaa saunomista. Ei siis ihme, että tuo leireilyn kantapaikka on myös kulunut ja vaatii välillä lepoa.

Matalahdessa kohtaa urbaani ja luonnonläheinen filosofia, jota monet NaSilaiset ovat kehittäneet. Parhaiten muistan hyvin filosofisen lausahduksen, jonka entinen lippukunnan varajohtaja esitti hyvin kyseenalaisessa mielen tilassa ja niukalti pukeutuneena kylmässä leirisaunassa, pitäessään pressuista kiinni, jottei niiden välistä pääsisi jäätävää vedyn, hapen, hiilidioksidin ja muiden kaasujen sekoitusta hänen iholleen. Näin hän lausahti: ”Ei ole ihmisen parempi olla missään muualla kuin Matalahdessa.” Tämän sanottuaan muut sanoivat olevansa samaa mieltä.

Tuossa partioelämän keskuksessa on useita elementtejä, jotka saattavat tuottaa tarinoita tai uskomuksia. Monet näistä tarinoista ovat hyvin realistisia, mutta niihin kannattaa suhtautua kriittisesti. Eräs legenda kertoo vaeltavista torsoista, jotka asuvat suolla Matalahden läheisyydessä. Vaikka Matalahteen kuuluu kiinteästi useita tarinoitavat uudet tervetulleita ja toivottuja.

Matalahden leiripaikka sijoittuu juuri sopivan, noin 542,35 metrin, päähän tiestä, jonne autoilla on helppo tulla tuhrimatta Mersedeksen uutta maalipintaa tai alumiinivanteita. Tieltä leiritymiseen tarvittavat tarpeet ja muonat on helppo kuljettaa leiripaikan ehdottomaan läheisyyteen. Tällöin on käytettävä melko hyväkuntoista polkua, joka kiertelee kallioita, kiviä ja soita. Silloin tällöin se nousee jyrkästi kallioita pitkin karuille aukiolle ja lopussa laskeutuu leiripaikalle.

Tullessasi leiripaikalle, sinulle aukeaa näkymä, jossa näet nuotiopaikan ja kalliota, jonne puolijoukkueteltoa pystytetään. Muutama kuusen havu kalliolle, kuran ja sammaleen päälle. Niiden päälle kasa telttakangasta ja muutama tolppa pitämään sitä pystyssä. Siinä on oiva väliaikaismajoite reippaille ja kuraa pelkäämättömille seikkailijoille, tarpojille, samoajille tai vaeltajille, kunhan vain jaksavat kantaa kamiinan sisään teltaan ja puut kamiinaan.

Kun yö saapuu, on aika käydä nukkumaan tai johtajien syödä makkaraa nuotion loisteessa. Teltan sisällä tunnelmaa tuo myrskylyhty ja savuttava kamiina, joka hehkuu punaisena aiheuttaen järkyttävän kakofonian jalkojen ja pään välisen lämpöeron takia. Leiriläiset tutivat sievästi epäjärjestyksessä ja kipinävahdit nuokkuvat halkojen päällä järsien pahvikeksejä. Kipinävahdin vaihtuessa vahti ravistelee seuraavaa vahtia, joka örisee vihaisesti ja toivoo ettei koskaan

olisi lähtenytkään Matalahteen. Pahimmassa tapauksessa molemmat vahdit nukahtavat, koska uusi vahti on hyvin väsynyt ja vanha luulee uuden jo nousseen vahtiin. Tällöin teltaan puhkeaa kylmä sisäilmasto, minkä takia johtajat ovat hyvin vihaisia aamulla kitkerää kahvia juodessaan.

Aamut Matalahdessa ovat joskus kylmiä, mutta yleensä kosteita, puuron sekaisia ja halsterileivän makuisia. Johtajat ovat kättäisiä ja leiriläiset puhkuvat intoa päivän aktiviteeteista. Pian he huomaavat, että päivä onkin mielenkiintoisempi kuin he ovat voineet luulla: puiden kantoa, veden kantoa ja nikkarointia. Näiden välissä tehdään mielenkiintoisia ruokavariaatioita ja jopa syödään ne, jotta jaksamista riittää koko päivälle pitkälle iltaan.

Kun taas koittaa ilta, on aika hörtsärin. Tuo jalo olympiatason laji on täydellisyydessään täydellinen energianpurkutoiminto. Siinä on tarkoitus siirtää täyteen elohopealla täytetty muovikanisteri kolme askelta johonkin suuntaan, joka tosi tilanteessa

tuntuu järkevimmältä. Kanisteri on yleensä sijoitettu ns. "Hörtsärikallion" päälle, jota valaisee kituva myrskylyhdyn liekki. Leiriläiset ja johtajat jaetaan kahteen ryhmään. Toiset ovat etsijöitä, jotka valvovat hengellään kanisteria ja yrittävät saada kanisterinliikuttajat kiinni. Etsijöillä on taskulamput, mutta kanisterinliikuttajilla on vain pimeänäkönsä, joka on yleensä luultavasti soikattu pilalle. Kanisterinliikuttajat lähtevät metsään ja etsijät laskevat ennen kuin lähtevät etsimään. Huomaa radikaali yhtäläisyys piilosta-leikin ja hipan kanssa. Vaikka leikki saattaa kuulostaa hieman pahalta, ei sitä tarvitse pelätä, koska kukaan ei ole lähtenyt pelistä itkien pois.

Leirin viimeisen päivän koittaessa on aika pakata tavarat ja siirtää kaikki NaSin ja yksityinen omaisuus takaisin tielle. Tämä tapahtuu yleensä hitaasti, koska kaikki ovat väsyneitä leirin rasituksista. Mutta silti kaikki on pakattava, telttä on survottava sen aina juuri liian pieneen pussiin ja kuraiset maavaatteet viikattava, vaikka ne eivät ikinä haluaisi viikkaantua nätisti. Kun kaikki on pakattu, on vielä aikaa syödä kaikki se mikä on jäänyt yli ruuanlaitosta. Tämän jälkeen ovat vatsat iloisesti täynnä ja ilmoittavat siitä esimerkiksi äänillä, kuten: roar, gur, pot pot pot, skviiks, trööt, qulbsis, grööh tai piif. Siinä vaiheessa vanhemmat ovat jo odottelemassa malttamattomana lähtöä kotiin. Kun kaikki on pakattu autoihin, on leiriyhteisö valmis lähtemään kololle, missä on vielä tiskaus ja leirillä tarvittavien kankaiden kuivaus.

Matalahti on siis ihanteellinen paikka leirielämälle. Sinne on helppo järjestää leirejä ja olla siellä. Sieltä voi löytää itsestään oikean, mitään pelkäämättömän NaSilaisen, joka voi ylpeänä kantaa sinisistä, keltaisista ja mustista langan pätkistä koottua huivimerkkiä huiveineen. Aidon partiolaisen, joka on aina valmis tuleviin Matalahden vastoinkäymisiin ja iloihin.

Niko "Luntsi" Luntamo,
Naantalın Sinisten
seikkailija johtaja ja **MacGyver**

SUDARIVUOSI 2010

Sudenpennut kokoontuivat Soiniemeen 27.-28.3. palmusunnuntaiviikonlopuksi suorittamaan esiintyjä- ja teatterimerkkejä. Viikonloppuna leikittiin, laulettiin, rakennettiin soittimia, treenattiin näytelmiä ja tietysti myös esiinnyttiin. Ensimmäinen ramppikuumeen paikka oli saunapuhtaina iltanuotiolla, jossa musiikkiesityksiä säestettiin omilla soittimilla. Toinen perhosisia vatsassa -hetki oli vanhempien saapuessa seuraamaan näytelmäesityksiä. Rekvisiittaa ja pukuja oli saatu lainaksi Tytin koulun näytelmävarastosta, mutta käsikirjoitukset

olivat oman luovuuden tulosta. Esitykset saivat ansaitsemansa raikuvat suosionosoitukset. Viikonloppun aikana tuli myös testattua koti-ikävän hallinta ajatellen tulevan kesän leiriä Katinkarissa.

Tarpojat ja sitä vanhemmat ikäluokat riensivät kilvan Kilkkeelle sekä sudenpennut ja seikkailijat Välkkeelle. Välke oli lippukunnan oma leiri Katinkarissa kesäkuun alussa. Leiriohjelma rakentui SP:n ohjeellisen Välke-ohjelman pohjalta lippukuntamme tarpeita vastaavaksi. Leirin kullakin neljällä päivällä oli oma teemansa: maa, vesi, ilma ja tuli.

Tuli-päivänä meinasivat lasten alaleuat pudota polviin, kun leirialueelle ajoi Kustavin VPK:n paloauto. Saimme hyvää koulutusta ja jokainen leiriläinen sammutti roihuavan öljypalon sammutuspeiton avulla. Hienoa tehdä asioita oikeasti!

Maa-päivänä lapset herätettiin 04.00 katsomaan ihmettä. Pienen menninkäisen päiväretki nimittäin alkoi auringon nousun todistamisella, joka on ainutkertainen kokemus ja vielä unohtumattomammaksi sen tekivät miljoonat hyttyset. Elämyksen jälkeen painuttiin takaisin unten maille ja nukuttiin vähän pidempään. Päivä jatkui sittemmin menninkäisen matkassa askarrella ja leikkien.

Vesi-päivänä seilasimme Tokka-Lotalla Oscun ja Eipan komennuksessa kolmessa ryhmässä. Sää oli lippukuntamme pienimmille hieman "haastava": aamulla 12 m/s ja iltapäivällä 16 m/s. Rannalla askarrettiin puosun pajassa köysitöitä ja pujoteltiin reimariradalla. Villasukkia ja sadevarusteita tarvittiin merellä ja maalla.

Ilma-päivä oli samalla leirin purkupäivä. Merilintuja kertaava luontopolku johdatti bussin käännpaikalle, ja väsyneet mutta tyytyväiset leiriläiset pääsivät päiväunille bussin pehmeille penkeille.

Välke-leiri jäi ainakin leirinjohtajalle mieleen hyvin mukavana leirinä. Johtajia ja heidän aktivoituneita puolisojaan oli riittävästi, eikä mitään suurempia kammelluksia tai haavereita sattunut. Leirin leppoisuutta lisäsivät Tupu-Hupu-Lupu -jengi eli kolme 6-vuotiasta poikaa, jotka esimerkillisellä reippaudellaan saivat monet nielaisemaan turhat marinat takaisin mahaansa.

Useasti leiriä valmisellaan kiireellä, sitä johdetaan jatkuvassa kiireessä, ja sen purkamiseen ei enää tunnu riittävän energiaa. Nyt tilanne oli toinen: leiriä suunnitteli motivoitunut joukko, ohjelma sujui suunnitelmien mukaisesti (sää pistää välillä sunnitelmia uusiksi, mutta se kuuluu asiaan) ja niin rakentaminen kuin purkukin sujuivat yhdessä. Suuret kiitokset huippukokillemme Riikalle, joka kokkasi meille minimibudjetilla gourmet-ruokaa. Paras kiitos lienee pienen sudarin suusta: "Voitko sä kirjoittaa nää leiriruokien reseptit ylös meidän äidille?" Superisot kiitokset Sanelle ja Sakulle, Annelle puolisoineen, Marjalle ja Eipalle, Osculle, Nurmen Matille, Päiville sekä nuorille apulaisille Ainolle, Katariinalle ja Essille.

Naantalin Sinisten sudenpentujen yhteinen tapahtuma oli syksyllä Kaarinan Sädetyttöjen organisoima Kaiku-tapahtuma Turussa. Aurinkoinen päivä Hannunniityn koulun pihalla sujui mukavasti. Tuulihaukat olivat saaneet monta vanhempaakin innostumaan mukaan! Hyvä Mökö!

Syksyn perheretki tehtiin Kurjenrahkalle. Sää enteili jo talvea, pitkospuut olivat liukkaat, mutta meno maistui ja nuotiomakkara myös.

-Tytti

Kuikkien ja Silkkiuikun viikonloppupurjehdus 20.-22.8.

Päätimme sitten lähteä pikaisesti ja suunnittelematta purjehtimaan. Kipparia ei meinattu saada ja ruuatkin meinasivat jäädä kauppaan, onneksi pelastuksemme Osku astui kuvioihin. Kaikki (eli mahtavat 5 pikkusta ja 2 johtajaa) kävelivät sitten iloisesti Raisionlahden laituria pitkin, huomataksemme järkyttävän totuuden Tokka-Lotta ei ollutkaan siellä!

No oli sitten perjantai ja kello oli tullut kuusi. Soitimme sitten juuri lähtemään ehtineille kyydeillemme ja lopulta pääsimme Porhonkallioon. Luolilta jatkoimme matkaa yöpymispaikkaan elikkä Pähkinäisiin. Seuraavana päivänä kävimme Åvensårissa ihailemassa maisemia ja utkimassa luolia. Matkalla Osku jopa päästi meidät uimaan veneenperästä ja kertoi meille syvällisesti elämänlankojen merkityksestä.

Sunnuntaiamuna tutkiskelimme vähän saarta, kävimme syömässä jäätelöä ja totesimme saaren eläimistön ninjalampaiksi. Vähän puolen päivän jälkeen suuntasimme keulan kohti Airistoa ja sieltä Porhonkallioon. Vihdoin pääsimme maihin, jopa hyväkuntoisina (paitsi Aliisa jonka kunto oli vähän alhaisempi).

-Laura

SVENSKA DAGEN 6-7.11.2010

Kustenniemi

Samoajien ja vaetajien halloweenretkeä juhlittiin tänä vuonna sinikeltaisissa väreissä. Lauantai starttasi flowparkilla ja päättyi Kunsteniemeen ruotsalaisiin pt -kisoihin.

Pitkin iltaa sai käydä kommentoimassa retkeä, ja tässä tulos...

MÄ OON NII QMA<3(jonas)

siis vitsi ku oli niinku jännää sillee hei et sillee niinku heti mentii niinku lassihqun kans siihe niinku mustaa rataa, siis ou mai gaad se oli niinku überjänskä, ja sit niinku mä siin yhes sellases lianis sillee satutin, ja ou mai gaaaaaad mun sormi oli kipee! ja MUL ON IHANNIMMAT SHORTSIT SIILLEEE NE ON NII IHQUT!

No joo flouparkki oli iha siisti mut tää kunstenmaja on kyl vähä luxus mut ei siin mitää, sähkösauna ja kaikki ja lotan musiikki o harvinaise huonoa!!!

^^äläpä!

Kuulkas nyt Poijjaat,tää on hyvää musiikkia vuodelta 2003 eKr -NH

Okei, myönnetään musiikki on tosi huonoa:D

syödään tortilloi. mums

Ruotsalaiset pt-kisat

1. KK (rehtori Sandell, Iida, Laura, Tuuri ja Sul0)
2. HEJSSAN (Emma, Mari, Johannes ja Henri)
3. ETTAN (Lassi, Karo, Suski ja Niko)

lajeina: Kimppa snöre, Kynäkyky, kuiva weetabix, Pilli imu, Vaahtokarkit suuhun, Omenan syönti ja lerspanderi.

KK vahvassa johdossa, vaahtokarkkeja meni yhteensä suuhun 83, Ettan 68, HEJSSAN 42.

tehtiin pieni escape: rantaan, kellariin, jäätävä escape pellol ja sit saunal örisee

SIIS DAA MOSH BACKSTREET BOYS!!!!!!\,/ terveisin suuri ja mahtava rehtorinne jonas
SHOW ME THE MEANING<3
nyt on kuunneltu 20 min bsb:tä nyt lähtee joltain nirri!!!!RAKAS JUMALA, TÄNÄ JOULUNA
TOIVON LAHJAKSI, BACKSTREET BOYSIT JA JUSTIN BIEBERIN BALSAMOITUNA.

noniiiiin...backstreebys+disney musiikkia...save me!!

HANGET KORKEAT NIETOKSET 2011

Lähde matkalle maapallon ympäri NAPAPIIRI 2011

Sinustako Napapiirin sankari?
Lippukuntamme perinteiset talvi pt-kisat
käydään tänä talvena Kuhankuonolla
kansainvälisissä merkeissä **5.-6.3.2011**.
Venekunnat kisaavat toisiaan vastaan
napapiirin-mestaruudesta selviytymällä rastien haastavista,
taitoja mittaavista tehtävistä.
Selviydytkö sinä arktisesta matkasta napapiirin ympäri?

Kokoa retkikuntasi valmiiksi lähtöön!

Seuraa ilmoitustaulua

NaSilaiset
myyvät
tuttuun tapaan
ilotulitteita
Rakettikeiun
myyntipisteessä
27.–31.12.

Naantalissa
Raision auto- ja venekeskus
Aurinkotien varrella
(Lietsalantie 11)

Aukioloajat:
Arkisin 9.00 - 20.00
Aattona 9.00 - 14.00

Hanki meiltä supermahtavat uuden vuoden paukut ja tuet samalla partiotoimintaamme!

